

*Њејово Преосвешћенство
Епископ врањски і. Пахомије*

ПОЗДРАВНО СЛОВО

Ваша преосвештенства, високопречасни архимандрити, високопреподобни игумани, преподобне игуманије, браћо монаси, сестре монахиње, браћо и сестре, помаже Бог.

Имам част да вас у име ове свете обитељи и у име Организационог одбора све поздравим и пожелим вам добродошлицу на Други светопрохорски монашки сабор, а такође да вам се свима захвалим – посебно високопреподобним архимандритима Захарији и Петру из Енглеске, архимандриту Нифону из Грчке, протосинђелу Теофану из Румуније, оцима са Свете Горе – што сте се одазвали и дошли на овај Монашки сабор, чиме сведочите заинтересованост за различита монашка искуства, као и за савремене изазове у монашком животу.

Међународни монашки симпозион, Први светопрохорски монашки сабор, одржан 2020. године, поводом 950-годишњице ове светопрохорске светиње, имао је велики одјек у нашој помесној Цркви, а и шире. Стога је, на наш предлог, Свети архијерејски синод наше Свете Цркве својом одлуком бр. 335/зап. 263. од 06. априла 2021. прихватио да буде покровитељ будућих монашких сабрања.

Учесници Првог светопрохорског монашког сабора донели су неколико закључака и предлога, који могу бити програм будућих монашких сабора. Најзначајнији од њих су ови:

1. И поред вековне борбе са непријатељем људског рода и чињенице да пребивамо у свету који живи по начелима потпуно супротним од идеала којем тежи монаштво, монаштво је опстало све до данас. Наравно, не својим силама, већ силама Онога Који је сазидао Цркву своју, коју врата ада не моги надвладати. Због тога је наша дужност да овај небески дар непроцењиве вредности – монаштво – који смо наследили од наших светих предака сачувамо за оне који долазе после нас.

2. Овакви монашки скупови су неопходни, ради сусрета православног монаштва из разних манастира и помесних Цркава, као и међусобне размене искуства. Јер, тако чинећи, ми не радимо ништа ново, већ настављамо предање древних пустињака који су посећивали једни друге ради духовних поука. Па, ако је њима то било потребно, зар нама није још више?

Овом приликом желео бих да се захвалим на првом месту Светом архијерејском синоду, који је прихватио да буде покровитељ Монашког сабора, а потом и Његовој Светости Патријарху српском г. г. Порфирију, који је послао Поздравно писмо нашем монашком сабрању. Захваљујем такође Организационом одбору на труду, посебно игуману Свете царске лавре манастира Хиландара, виокопречасном архимандриту Методију, који је поред многих обавеза дао велики допринос у раду Одбора, као и Управи за сарадњу са црквама и верским заједницама, која је материјално подржала овај Сабор.

Са вером у помоћ Преподобног Прохора Пчињског, у чијем се дому налазимо, Светога Саве – који је пре 825 година основао хиландарску обитељ, која је била и остала школа и расадник монаштва у Српској Православној Цркви, као и Светог Софронија – од чијег упокојења прослављамо 30 година, док његова света обитељ у мору неправославних сведочи јеванђелску истину, која се чува у Православној Цркви, молимо се да они буду заштитници и путовође нашег Светопрохорског сабора.